

Κυρίες Διευθύντα,

Επεσε στην αντίληψη μας αλληλογραφία που αντιλλάγη μεταξύ της Υπηρεσίας σας και του Ταξιδιωτικού Γραφείου "Ζενιθ" (ίδια εγγραφό σας αρ. πρωτ. 1436.9/11/91 της 21.8.91, Τμήμα ΝΤΑ) σχετικώς με το θέμα των θυρών εξόδου προς το ελεύθερο καταστρώμα του F/B "ΜΗΛΟΣ ΕΞΠΡΕΣ".

Το πρόβλημα αυτό, μεταξύ πολλών άλλων, είναι υπαρκτό, για τα περισσότερα ακτοπλοϊκά μας πλοία και υπήρξε ακόμα αντικείμενο ιδιαίτερης μνείας κατά την Συζήτηση Στρογγυλής Τραπέζης του Ελληνικού Ινστιτούτου Ναυτικής Τεχνολογίας, τα συμπεράσματα της οποίας απεστάλη και στην Υπηρεσία σας.

Το τι λέχουν γενικώς οι κανονισμοί, το τι ευρίσκεται κατά τις επιθεωρήσεις των Λιμενικών Οργανων εν λιμένι και το τι συμβαίνει στην πράξη, εν πλω, με επιβάτες και στα λιμάνια προσεγγίσεως, πόροθεν απεχουν μεταξύ των.

Η σπουδή φορτω-εκφορτώσεως, ο συνοστισμός, το λειτουργικό αλαλούμ του πλοίου, η απουσία ενδιαφέροντος των υπευθύνων του πλοίου για την ασφαλή διακίνηση των επιβατών, είτε μέσω πολυδεδάλων κλιμακοστασιών του πλοίου, είτε δια μέσω του χώρου οχημάτων, με τα φορτηγά να κανουν μανούβρες, νέοι και υπερηλικες να προσπαθούν να κινηθούν σπροχνώμενοι μετα μανίας, βαλίτσες και σακίδια να σέρνονται, εργατες να μεταφέρουν κιβ'τια, φωνές και σφυρίγματα, είναι θεαμα πραγματικό.

Κλειδωμένες διαφυγές ή κιγκλιδώματα, χωρίς τουλάχιστον κλειδί σε κόκκινο κιβώτιο, κλειστοί διάδρομοι από βαλίτσες και δεματα, πινακίδες ασφαλείας που σε οδηγούν σε κλειστές εξόδους ή σε χώρους που έχουν αλλάξει χρήση, απροσπέλαστα χειριστήρια κινδύνου, W.C. κλειδωμένα και όσα λειτουργούν ρυπαρά και επικινδυνα για την υγεία, μπαρ που εξυπηρετούν τους επιβάτες κατά τρόπο απαράδεκτο και ανθυγιεινό, είναι απλά φαινόμενα που απαντώνται δυστυχώς σε ορισμένα (για να μη πούμε πολλά) ακτοπλοϊκά μας (ίδια γρήγορο παράδειγμα το "Γεώργιος Εξπρές").

Οι αλλοδαποί επιβάτες (όχι οι τουρίστες του σακιδιου) μένουν εμβρόντητοι από την πρακτική αυτή, οι ημέτεροι ή αλληλο-υβρίζονται ή υπομένουν και θεωρούν το ταξίδι με πλοίο καταδικη.

Εξ άλλου τελευταίως, έχει γίνει πρακτική, σε ορισμένα πλοία, η ασφαλής τοποθέτηση των αποσκευών σε κάποια αποθήκη του πλοίου, να χρεώνεται από το προσωπικό (άλλος θρήνος και ποδοπάτημα στα λιμάνια προορισμού για την παραλαβή των).

Η κατάσταση πρέπει να τύχει ιδιαίτερα της προσοχής σας εν πλω, εάν και εφ'όσον οι πλοιοκτήτες δεν δώσουν την δέουσα προσοχή, όπως κατ' αρχάς θα έπρεπε.

Άλλως προς τι η διατήρηση του CABOTAGE: Για διαιώνιση της απαράδεκτου αυτής καταστάσεως;